

Editie 54

Festival
Dag in
de
Branding

Filmhuis
Den
Haag
Nieuwe
Kerk

Zaal 3
Zaal 3
Zaal 3

za 14 dec
Den Haag

Korzo

dagindebranding.nl

Festival Dag in de Branding

Het Haagse festival Dag in de Branding toont u vier keer per jaar de muziek van nu. Met een afwisselend en spraakmakend programma blijft u op de hoogte van de nieuwste ontwikkelingen in de klassieke en geïmproviseerde muziek, het muziektheater, de jazz en popmuziek, opera en elektronica. Componist Meriç Artaç levert de komende twee jaar als artist-in-residence haar bijdrage aan acht edities Dag in de Branding.

Nieuwsbrief

Als nieuwsbrief abonnee blijft u automatisch op de hoogte van alle programma's en profiteert u bovendien van speciale vroegboek-kortingen. Meld u aan en ontvang altijd de actuele informatie over onze concerten: dagindebranding.nl

Kaartverkoop

Losse kaarten voor alle concerten zijn verkrijgbaar bij de zalen. Voor studenten gelden aantrekkelijke kortingen; zie daarvoor de websites van de concertzalen. Bij Dag in de Branding kunt u tegen voordelig tarief paspartouts bestellen per editie.

Samenstelling en tekstbijdragen:
Jacqueline Oskamp
Engelse vertaling: Egbert van Heijningen
Vormgeving: Studio Het Mes
Druk: Impressed, Pijnacker

Festival Dag in de Branding

Zakelijke leiding: Caroline Bakker
Productieleiding: Jolanda de Heus
Productiemedewerkers: Ellen Geertse,
Kelly Steentjes, Erik Bakker, Tyrone Barkey,
Thomas Jansen, Mieke van der Ven
Marketing: Dieke van der Spek / ludieke.nl

Johan Wagenaar Stichting

Postbus 13 671
2501 ER Den Haag

dagindebranding.nl

English

Festival Dag in de Branding has become one of the leading platforms for new music in the Netherlands. Four times a year, Dag in de Branding in The Hague presents the music of today. With varied and ground-breaking programming, the festival keeps you up to date with the latest developments in classical and improvised music, musical theatre, jazz, pop, opera and electronic music. During the next two years, artist in residence Meriç Artaç will contribute to eight editions of Dag in de Branding.

For more information in English and tickets, visit our website: dagindebranding.nl/en

Dag in de Branding seizoen 2019/2020
werd mede mogelijk gemaakt door

Korzo

**Het
Nationale
Theater**

Programma

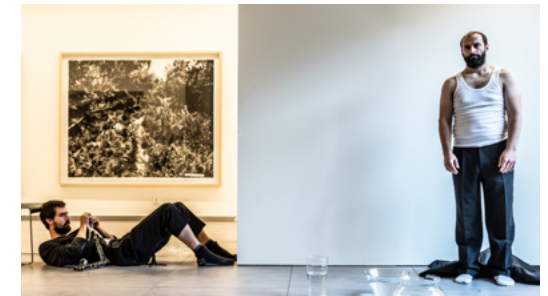
14.00 FILMHUIS

Simone Bennett – *Motor* (2012)
Introductie bij het thema van deze festivaldag

15.00 NIEUWE KERK

Paolo Gorini – *It's like...*
Mauro Montalbetti – *Night Dances*;
11 songs with and without words
Silvia Borzelli – *Stalagma*
(*Anna Politkovskaja in memoriam*)
Bec Plexus – *Reversed Adaption*
Aaron Copland – *Twelve Poems of*
Emily Dickinson
Elisabeth Hetherington, sopraan
Paolo Gorini, piano
Fiona Robertson, viool
Christine Lee, cello
Marco Danesi, klarinet

17.00 ZAAL 3, STUDIO LOOS, DCR, REWIRE STUDIO

Petra Strahovnik – *Through the Looking Glass*
Ensemble Modelo62

20.00 KORZO

Meriç Artaç – *Madam Koo*
Ekaterina Levental, mezzosopraan
Mattijs van de Woerd, bariton
Maartje Goes, zang
AKOM Ensemble

Festival Dag in de Branding

Editie 54

Zaterdag 14 december 2019

Meriç Artaç (Istanbul, 1990), *artist-in-residence* bij Festival Dag in de Branding, is een componist die zich op een directe manier verhoudt tot de wereld om haar heen. In haar muziektheaterstukken snijdt ze concrete problemen aan – zowel op persoonlijk vlak (de verstikkende moeder-dochterrelatie in *Kayra*), als op maatschappelijk niveau (de asielzoekers-problematiek in *Zonderland*). Muziek, theater en tekst zijn voor Artaç middelen om het publiek te betrekken bij de vraagstukken van onze tijd: consumptie en zelfdestructie (*Lotlozar*), vervreemding (*Hopper*) of – in bredere zin – onervulbaar verlangen (*Café Dorst*).

Ook in deze editie van Festival Dag in de Branding confronteert Meriç Artaç haar publiek met de actualiteit. Een intiem liederenprogramma in de Nieuwe Kerk neemt ons mee naar het 100-jarig jubileum van het vrouwenkiesrecht. Componist Petra Strahovnik vraagt aandacht voor de situatie van mensen met een mentale aandoening op verschillende locaties in en om Zaal 3. Tot slot onderzoekt Meriç zelf de impact van terroristische aanslagen in haar opera *Madam Koo*. Meriç Artaç presenteert muziek die midden in de maatschappij staat.

Meriç Artaç, artist in residence at Festival Dag in de Branding, is a composer whose work maintains a direct relation with what's happening in the world around her. In her work for musical theatre, Meriç Artaç deals with concrete issues, both in the realm of the personal – such as stifling mother-daughter relationships (*Kayra*) – and in the realm of the societal, such as when she wrote about asylum seekers in *Zonderland*. Music, theatrical performance and writings provide Artaç with the means of involving her audience in the issues of our time: consumption and self-destruction (*Lotlozar*), alienation (*Hopper*) or unfulfillable longing (*Café Dorst*).

In this edition she again confronts her audience with key current topics. A song-cycle in the Nieuwe Kerk takes us along the 100th anniversary of women's right to vote in our country. Composer Petra Strahovnik asks our attention for the plight of people with mental illness, and in her opera *Madam Koo* Meriç herself examines the impact of terrorist attacks. Meriç Artaç presents music that holds up a mirror to society.

14.00 FILMHUIS DEN HAAG

Motor

Simone Bennett – *Motor* (2012)

In het openingsprogramma gaat Meriç Artaç in gesprek met componist **Petra Strahovnik** en filmmaker **Simone Bennett** over het thema van deze editie: de psychologie achter angst en wantrouwen. Angst in de maatschappij steekt op allerlei manieren de kop op: angst voor terreuraanslagen, angst voor verwarde personen, angst voor cybercrime en digitale oplichting. Wie kun je nog vertrouwen? Wat is het gevolg voor de samenleving?

Aansluitend wordt de korte film *Motor* van Simone Bennett vertoond. *Motor* gaat over het geleidelijk escalerende wantrouwen tussen de bewoners van een flatgebouw. Zeven personages worden gevolgd tijdens hun angstigste momenten. Een oude man schreeuwt in de telefoon, een keurige dame doet geheimzinnige dingen met de post, een derde bewoner luistert de burens af. Zonder dialoog schept deze film een ijzingwekkende sfeer van achterdocht, ondersteund door de duistere soundtrack van Simon Lenski, waarvoor instrumentbouwer Yuri Landman een speciale viool ontwierp.

Today's programme kicks off with a discussion between Meriç Artaç, composer **Petra Strahovnik** and filmmaker **Simone Bennett** about the theme of this edition: the psychology behind fear and mistrust. Societal fear rears its

head in many different ways: fear of terror attacks, fear of mentally ill people in the streets, fear of cybercrime and digital scams. Who can we trust anymore? What are the consequences for our society?

The discussion is followed by the screening of *Motor*, a short film by Simone Bennett about the gradually escalating mistrust between the residents of a block of flats. Seven people are shown in their most fearful moments. An old man shouts into his telephone, a respectable-looking lady does mysterious things with the post, a third resident eavesdrops on his neighbours. Without dialogue, the film creates a chilling sense of paranoia. This is enhanced by Simon Lenski's dark soundtrack, using a violin that was custom-built by instrument builder Yuri Landman.

Regie en scenario: Simone Bennett
 Producenten: Bea de Visser, Hans Eijsses
 Cast: Sjaak Hartog, Herman Gilles,
 Fania Sörel, Toos Scheffers, Walter Bart,
 Henk Stuurman
 Muziek: Simon Lenski
 Sound design: Simon Lenski, Yuri Landman

Elisabeth Hetherington, foto Marco Borggreve

15.00 NIEUWE KERK

‘Sister, your song bears a burden...’

een hommage aan Emily Dickinson, Sylvia Plath
 en Anna Politkovskaja

Paolo Gorini – *It's like...*

Mauro Montalbetti

– *Night Dances; 11 songs with and without words*

Silvia Borzelli – *Stalagma (Anna Politkovskaja in memoriam)*

Bec Plexus (previously known as Brechtje van Dijk)

– *Reversed Adaption*

Aaron Copland – *Twelve Poems of Emily Dickinson*

Elisabeth Hetherington, sopraan

Paolo Gorini, piano

Fiona Robertson, viool

Christine Lee, cello

Marco Danesi, klarinet

Naar aanleiding van honderd jaar vrouwenkiesrecht in Nederland heeft de sopraan **Elisabeth Hetherington** een liedprogramma samengesteld rond teksten van vrouwelijke iconen, onder wie Sylvia Plath en Emily Dickinson, op muziek gezet door Paolo Gorini en Mauro Montalbetti.

Componist Silvia Borzelli draagt haar stuk op ter nagedachtenis aan de in 2006 vermoorde Anna Politkovskaja, die als journalist en mensenrechtenactivist de Russische onderdrukking van Tsjetsjenië aan de kaak stelde.

◀ Bex Plexus ▲ Paolo Gorini, foto Roberta Cristini

◀ Aaron Copland in 1962, foto CBS
▲ Silvia Borzelli

Paolo Gorini – *It's like...* (2013)

It's like the light,—
A fashionless delight,
It's like the bee,—
A dateless melody.

In dit prachtige vers van Emily Dickinson geven aan de natuur ontleende beelden uitdrukking aan haar stroom van gewaarwordingen. Paolo Gorini heeft zich laten inspireren door haar sensitiviteit en door het krachtige slot van het gedicht ('the everlasting clocks chime noon') dat hij vergelijkt met de finale van Schumanns *Davidsbündlertänze*, waarin twaalf klokslagen het einde inluiden – of juist een nieuw begin?

Mauro Montalbetti – *Night dances, 11 songs with and without words* (2019)

In 2006 schreef Mauro Montalbetti (1969) de opera *Lies and Sorrow* op tekst van de Amerikaanse dichtster Sylvia Plath. In hetzelfde jaar werd dit werk bekroond met de internationale Johann Joseph Fux Opera-prijs. Nu, ruim tien jaar later, keert Montalbetti terug naar de indrukwekkende woorden van Plath. Kenmerkend voor Montalbetti is dat hij dicht bij de tekst blijft en de psychologische lading met onmiskenbaar gevoel voor drama in muziek omzet.

Silvia Borzelli – *Stalagma, Anna Politkovskaja in memoriam* (2007)

Het hardnekkige vallen van druppels die zich vastzetten op de grond en die met hun obsessieve en cyclische groei het beeld oproepen van de Tijd, die waarschuwt tegen vergetelheid en stilte. Aldus de Italiaanse componist Silvia Borzelli (1978) over de titel van haar pianowerk. 'Dit stuk ontstond vanuit de noodzaak mij te verhouden tot de nagedachtenis aan Anna Politkovskaja (1958-2006), wier gewelddadige dood nog altijd onbestraft is. Het is niet zozeer een ode aan haar, maar eerder een manier om haar aanwezigheid te bevestigen en te versterken.'

Bec Plexus – *Reversed Adaption* (2019)

Vrouwen hebben de neiging zich aan te passen, net zo lang tot hun creativiteit is geknakt en hun zelfbeeld is vertroebeld, meent Bec Plexus. Idealiter zouden vrouwen zich niet langer in een hokje persen, maar proberen 'het hokje zelf te verbuigen. Ik nam het begin van *Fünf Bruchstücke* van Jörg Widmann en beeldde me een muzikale ontwikkeling in die wel met mij resoneert. Een hokje is ruimteverspilling, tenzij het zo groot is dat we er met z'n allen in passen.'

Aaron Copland – *Twelve poems of Emily Dickinson* (1950), arr. Paolo Gorini (2019)

'Ik begon geleidelijk te zien dat muziek en poëzie misschien nauwer verwant waren dan ik me aanvankelijk realiseerde. Ik begon geleidelijk te zien dat achter beide kunsten een essentie schuilgaat die hen verenigt, een gebied waar de betekenis achter de noten én achter de woorden ontspringt uit dezelfde bron.' (Uit: Aaron Copland, *Music and Imagination*, Harvard University Press, 1961)

Sleep is supposed to be,
By souls of sanity,
The shutting of the eye
...
Morning has not occurred!
That shall aurora be
East of Eternity

'De gedichten gaan niet over één onderwerp, maar ze behandelen onderwerpen die Emily Dickinson na aan het hart liggen: natuur, dood, leven, eeuwigheid. Slechts twee versen zijn thematisch aan elkaar gerelateerd: nummer zeven en nummer twaalf. Niettemin hoopt de componist dat hij bij het zoeken naar een muzikale tegenhanger voor de unieke persoonlijkheid van de dichtster, de liederen als

geheel het karakter van een liedcyclus heeft gegeven.' (Uit: Aaron Copland – *Twelve Poems of Emily Dickinson*, Boosey & Hawkes, 1951)

Sopraan Elisabeth Hetherington

(Toronto, 1992) is een van de winnaars van de Dutch Classical Talent Award 2019/2020. Ze verraste de jury met haar grote veelzijdigheid. Ze voelt zich thuis in zowel de barok als in de hedendaagse muziek.

At the occasion of 100 years of women's right to vote in the Netherlands, soprano **Elisabeth Hetherington** put together a programme around the writing of female icons such as Sylvia Plath and Emily Dickinson, set to music by Paolo Gorini and Mauro Montalbetti. Composer Silvia Borzelli pays homage to journalist and human rights activist Anna Politkovskaja, who was murdered in 2006. In her work, she was critical of the Russian oppression of the people of Chechnya.

foto's Modelo62: Alex Schröder

17.00 ZAAL 3, STUDIO LOOS, DCR, REWIRE-STUDIO

Through the Looking Glass

Petra Strahovnik – *Through the Looking Glass*
DROWNED in TIME – for percussion – (ADHD)
LOST in TIME – for cello – (anxiety disorder)
SPLIT in TIME – for two clarinets – (bipolar disorder)
FORGOTTEN in TIME – for electric guitar – (depression)
Ensemble Modelo62

Ensemble Modelo62 presenteert een selectie uit *Through the Looking Glass* (onderdeel van *disOrders*) – een samenwerking met componist **Petra Strahovnik**.

Through the Looking Glass is een reeks van vijf stukken waarin componist Petra Strahovnik (Slovenië, 1986) met behulp van muziek, geluid, performancekunst, video en elektronica de gevolgen van aandoeningen als ADHD, autisme, angst, depressie en bipolaire stoornis schetst. Ze confronteert het publiek met de innerlijke wereld van een persoon die ondanks zichzelf een andere weg aflegt dan de doorsneemens.

Kunnen we empathie voor hem of haar opbrengen en ons concept van wat 'normaal' is bijstellen?

Het idee voor *disOrders*, waarvan *Through the Looking Glass* onderdeel is, ontstond in 2009 toen Strahovnik een stuk voor stem en ensemble schreef, gebaseerd op de roman *Balerina*, *balerina* (1997) van de Sloveense schrijver/regisseur Marko Sosič over het leven van een autistisch meisje. Hoewel Strahovnik zelf geen ervaring heeft met autisme, kroop ze in de huid van haar personage en probeerde zich voor te stellen hoe die wereld eruitziet. Haar intuïtie

leidde haar naar bepaalde bijzondere geluiden, zowel van de instrumenten als van de stem, zoals spreken en zingen tijdens het ademen. Dirigent Aleksandar Spasić, zelf vader van een autistisch kind, was onder de indruk van de manier waarop ze de dagelijkse worsteling van haar hoofdpersoon naar muziek had weten te vertalen.

disOrders is een *work-in-progress* dat Petra Strahovnik samen met de musici van Ensemble Modelo62 heeft ontwikkeld en op verschillende locaties uitvoert. Het tweede deel van dit project bestaat uit de voor eind 2020 geplande opera *BalerinaBalerina* naar het eerdergenoemde boek van Sosič.

Vanmiddag worden vier van de vijf onderdelen van *Through the Looking Glass* door Ensemble Modelo62 doorlopend uitgevoerd in Zaal 3, Studio LOOS, de entree van het DCR gebouw en het Rewire kantoor. U kunt zelf uw route bepalen.

Ensemble **Modelo62** presents a selection of music from the *disOrders* project, a collaboration with composer **Petra Strahovnik**. *Through the Looking Glass* is a series of five pieces in which composer Petra Strahovnik uses music, sounds, performance art, video and electronics to paint the implications of afflictions such as ADHD, autism, anxiety, depression and bi-polar disorder. She confronts her audience with the inner world of a person who is forced to walk a different path through life than most of us. Can we find it in ourselves be emphatic and redefine our concept of 'normal'?

Modelo62:
 Klara van de Ketterij, slagwerk
 Jan Willem Troost, cello
 Jorge López García, klarinet
 Enric Sans i Morera, klarinet
 Santiago Lascurain, elektrische gitaar
 Dario Giustarini, live electronics en technische realisatie

foto Hanne van der Woude

20.00 KORZO

Madam Koo

Meriç Artaç – *Madam Koo*

Ekaterina Levental, mezzosopraan

Mattijs van de Woerd, bariton

Maartje Goes, zang

AKOM Ensemble

Madam Koo is een absurdistische, kleinschalige opera over de zoektocht naar vertrouwen in tijden van wantrouwen en angst. Met hun voorstelling verwijzen de makers naar de terreuraanslagen en angstcultuur in Europa en Turkije, het geboorteland van componist Meriç Artaç.

Madam Koo is onder meer geïnspireerd op het boek *De Beethovenstraat* (2015) van onderzoeks-journalist Frank van Kolfschooten over Duits-joodse vluchtelingen, die tijdens de Tweede

Wereldoorlog vanaf tramhalte Beethovenstraat naar Amsterdam Centraal en vervolgens naar Westerbork werden gedeporteerd. De manier waarop men toen over deze bevolkingsgroep sprak, vertoont verontrustende gelijkenissen met het huidige debat over vluchtelingen. In de visie van de makers herhaalt de geschiedenis zich op verschillende manieren. Het is moeilijk om angst te accepteren; in potentie is iedereen een verrader of terrorist, wat leidt tot het optrekken van muren om je eigen leven te beschermen. De kameropera speelt zich af in de Beethovenstraat

in Amsterdam, waar burgers met verschillende culturele achtergronden en gewoonten elkaars burens zijn. Door hun onderlinge relaties te belichten, onderzoeken de makers – Meriç Artaç en Ingrid Askvik – de gevolgen van het huidige wantrouwen, zowel voor de samenleving, als voor ons individuen. De muziek verklankt de contrasterende werelden van de drie personages Madam Koo, Mr. Oak en het buurmeisje Miku, en de groeiende achterdocht tussen hen.

Desondanks is *Madam Koo* geen loodzware voorstelling. *NRC Handelsblad* schreef een jaar geleden naar aanleiding van de première: 'De artistieke chemie tussen Meriç Artaç en Ingrid Askvik is onmiskenbaar: *Madam Koo* is een voldragen kameropera die de zware problematiek – wantrouwen, angst, schuld – op een lichtvoetige, aangenaam bevreedende manier voor het voetlicht brengt.'

Madam Koo is a small-scale absurdist opera about the search for trust in a time of distrust and fear. With this opera, the makers reflect on terror attacks and a culture of fear in Europe and Turkey, the country where composer Meriç Artaç was born. *Madam Koo* takes its inspiration from, among other things, the book *De Beethovenstraat* (2015) by investigative journalist Frank van Kolfschooten. In this book, Van Kolfschooten writes about German-Jewish refugees, who during World War II were deported from tram stop Beethovenstraat to Amsterdam Central Station and from there on to concentration camp Westerbork. The way many people viewed this particular group of the population shows disturbing similarities with the current refugee debate.

Ekaterina Levental, mezzosopraan
– Madam Koo
Mattijs van de Woerd, bariton – Mr. Oak
Maartje Goes, zang – Miku
Eva van der Post, actrice

AKOM Ensemble
Alexandre Tkaboca, fluiten
Adrián Bartolomé, klarinet/basklarinet
Mara Tieles, altviool
Ivan Nogueira, cello
Renato Penêda, slagwerk

Madam Koo is een productie van de Diamantfabriek met financiële steun van Stadsdeel Amsterdam-Zuid, Fonds Podiumkunsten, Amsterdams Fonds voor de Kunst, Prins Bernhard Cultuurfonds, Dioraphte, Norma Fonds

Compositie: Meriç Artaç
Regie: Ingrid Askvik
Libretto: Meriç Artaç i.s.m. Ingrid Askvik
Decor en licht: Koen Steger
Kostuums: Rosemarie Allaert
Ontwerp muziekinstrumenten: Matias Askvik
Artistieke begeleiding: Sylvia Stoetzer
Muzikale instudering: Konradin Herzog
Fotografie PR beeld: Hanne van der Woude
Vormgeving: Yvo Zijlstra, Antenna-men

▲ Ekaterina Levental ► Mattijs van de Woerd, foto Marco Borggreve
► ► Maartje Goes, foto Annemieke van der Togt

Het schetsboek van Meriç: Madame Koo

Componist Meriç Artaç heeft een geheel eigen manier van werken. Alles begint bij haar idee van muzikale personages. Ze maakt eerst tekeningen van de karakters die ze bedenkt, naarmate ze meer vat op hen krijgt volgt de muziek. In haar residency bij Festival Dag in de Branding maakt ze muziektheatraal werk rond acht personages uit haar schetsboeken. Eén voor één komen ze in de verschillende festival edities tot leven. Haar uitgangspunt vindt ze al schetsend aan de keukentafel. Er ontstaat een type, ze bedenkt er een karakter bij en de verwickelingen ontrollen zich als vanzelf.

Vanavond zijn we in het Korzo theater te gast in het flatgebouw waar Madam Koo zich moet verhouden tot haar buurman Mr. Oak.

Praktische informatie

Vervoer

Het festival zorgt voor vervoer van de Nieuwe Kerk naar het DCR-complex.

Locaties

Filmhuis, Spui 191
Nieuwe Kerk, Spui 175
Zaal 3 / DCR, De Constant Rebecqueplein 20b
Korzo theater, Prinsestraat 42

Verwacht

Dag in de Branding

Editie 55,
zaterdag 7 maart 2020

In 2020 en 2021 is componiste Meriç Artaç artist-in-residence bij Festival Dag in de Branding. Meriç zal in elke editie een nieuw werk rond een muzikaal personage realiseren. Dit zijn de losse scènes van wat aan het eind wordt samengevoegd tot een groot muziek-theatraal werk. Op 7 maart gaat het eerste onderdeel van dit traject in première in het Korzo theater.

Het Nederlands Blazers Ensemble opent deze dag met de familievoorstelling *The Unknown Chaplin*, met muziek door o.a. Micha Hamel, Reza Namavar en Oene van Geel. Het New European Ensemble speelt een portret van de IJslandse componiste Anna Thorvaldsdottir.

Festival Dag in de Branding in 2020

za 7 maart
za 6 juni
za 3 oktober
za 12 december

Meer informatie over komende edities vindt u op onze website.

dagindebranding.nl

